

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кд 14/2017
08.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено искоришћавање ауторског дела или предмета сродног права из члана 199. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о предлогу судије појединца Основног суда у Ужицу 2К бр.27/17 од 20.01.2017. године за преношење месне надлежности, у седници већа одржаној дана 08. фебруара 2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован предлог судије појединца Основног суда у Ужицу 2К бр.27/17 од 20.01.2017. године, да се Основни суд у Лебану одреди као месно надлежан суд за вођење кривичног поступка против окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено искоришћавање ауторског дела или предмета сродног права из члана 199. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, по оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Ужицу Кто бр.21/17 од 18.01.2017. године.

Образложење

Основни јавни тужилац у Ужицу поднео је оптужни предлог Кто бр.21/17 од 18.01.2017. године против окривљеног АА због кривичног дела неовлашћено искоришћавање ауторског дела или предмета сродног права из члана 199. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Судија појединац Основног суда у Ужицу поднео је Врховном касационом суду предлог 2К бр.27/17 од 20.01.2017. године да се из разлога процесне целисходности у смислу члана 33. ЗКП за вођење овог кривичног поступка одреди Основни суд у Лебану, са образложењем да окривљени има пребивалиште у ..., дакле на територији за коју је месно надлежан Основни суд у Лебану, те да је у оптужном актом предложено само извођење писаних доказа који се налазе у списима предмета.

Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са предлогом судије појединца Основног суда у Ужицу, па је нашао:

Предлог је неоснован.

Према одредби члана 23. став 1. ЗКП, месно је надлежан по правилу, суд на чијем подручју је кривично дело извршено или покушано, а одредбом члана 33. ЗКП предвиђено је да се за вођење кривичног поступка може одредити други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако постоје други важни разлози.

У конкретном случају, кривично дело које је окривљеном АА стављено на терет оптужним предлогом надлежног јавног тужиоца, извршено је на подручју месне надлежности Основног суда у Ужицу, који је превасходно месно надлежан за вођење овог кривичног поступка.

Поред тога, из списка предмета произилази да је окривљени АА пријавио боравиште у ..., обзиром да је приликом саслушања у Полицијској управи у Ужицу, ПС Бајина Башта дана 02.12.2016.године, навео да живи на адреси у ..., улица ...

Како, дакле, из навода предлога и списка предмета не прозилазе разлози процесне целисходности, нити други важни разлози у смислу члана 33. ЗКП за преношење месне надлежности у конкретном случају, то је Врховни касациони суд предлог судије појединца Основног суда у Ужицу за преношење месне надлежности одбио као неоснован.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 33. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**За Председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић